

NÅSVARGEN

Organ för nåsvargar, varginor och vargungar
samt diverse annat folk

Nr 1 (4) Argång 4	Utkommer eventuellt	Redaktör: Ingemar Berglund	Pris 50 öre	Jultiden 1946
----------------------	------------------------	----------------------------	-------------	------------------

Lokomotivtåget till Malungs central

brukar alltid vara försenat. Detta lär bero på att lokföraren blir uppehållen av Äppelbo-bönderna som resonerar med honom om vedpriset. En dag kom emellertid tåget in på stationen precis på sekunden, enligt tidtabellen. Såväl tåg- som stationspersonalen blev med anledning av detta hjärtligt tilläta med blommor och telegram. Det befanns vid närmare undersökning att tåget var precis ett dygn försenat.

På liknande vis är det med detta nummer av Nåsvargen, vilket är det fjärde i ordningen. Dröjsmålet beror i detta fall dock ~~inte~~ på Äppelbo-bönderna. Nåsvargen hoppades en tid att få komma ut för ett år sedan, till julen 1945. Därav blev ju ~~intet~~ och i våras kom vårtröttheten och Fändrade honom att sticka fram sina klor. Inte heller fick han komma ut i sommarens soliga dagar eller i höstas. Men nu får utslagen hans frihetstimme åter komma och nu vill han åter försöka göra en insats för Nås Röda-kors krets.

Nåsvargen tackar de medhjälpare som lämnat färdigskrivna bidrag eller idéer till innehållet. Vacker tass räcker också till annonsörerna och köparna samt alla övriga goda medhjälare. Ett särskilt tack till verkställande annonschefen, fotograf Gunnar Tysk och till fotograf Anders Eriksson i Dala-Järna, vilken bidragit med Nåsvargens första och kanske enda illustration.

I övrigt är att säga som kinesen Ming Foo: "En varg kan mista sina tänder men inte sin natur."

R e d.

VINTERNATT

Se hur nysnön tynger granens mjuka grenar,
unga björkar böjas ner mot marken som till bön.
Se hur skuggan ifrån gläntans knubbiga små enar
faller lustigt på den månbelysta snön.

Stilla vita vinternatt, med stjärneljus ifrån det blå,
en stund av stilla frid i världens hets och strid.
Var tyst, var still, jag hör mitt eget hjärta slå
så tiggande stilla är vildmarkens frid.

ERIC OHLSSON.

Han föll för sitt fosterland

Till minnet av Gunnar Lundström.

I år för tio år sedan — den 13 september 1936 — restes vid kyrkogården i Glommerstråsk en minnessten av Svenska Röda-korslet. Den 27 juli i år lät Etiopiens kejsare Haile Selassie resa en minnessten i Nägälli över samme man. Den mannens namn är Gunnar Lundström, och få människor har gjort sig lika mycket, eller mera förtjänta, att kallas hjälte och hedras med minnesmärken, än vad han har gjort. Han kom inte som så många andra så kallade hjältar, med kulor, granater och giftgaser och spred död och fasa där han gick fram. Han hade bundit Trons sköld och Andens svärd vid sin sida och hans verk och vapen var Kristi uppoffrande kärlekstjänst i anda och sanning.

Det var i oktober 1935. Mussolinis fascistiska Italien skulle visa världen sitt hjältemod och började därför släppa ner sina bomber över värlösa infödingsbyar i Abessinien. Abessinierna förde en tapper men hopplös kamp mot de italienska rövarena. Svenska Röda-korslet mobiliserade sina krafter för att lindra de smärtor som kriget förorsakat och redan den 22 oktober, efter tolv dagars intensivt utrustningsarbete, var ambulansen klar att lämna Sverige. Den bestod av fem praktiska Volvobilar och en god samling skicklig personal, läkare, sjukvårdare och mekaniker, samt inte att förglömma, flygmaskin till förfogande och som genom sin hjälpsamhet blev föga populär bland Mussolinis anhängare. Den svenska ambulansen blev också den första utländska ambulans som anlände till bestämmelseorten.

Bland dessa Röda-korsmän som nu reste ner till Abessinien befann sig tjugofyraårige sjukvårdaren Gunnar Lundström. Han fick aldrig mer återse Sverige. Tillsammans med fyrtien sjuka abessinier slutade han sitt liv på jorden nyårsafton 1936. Men hans minne lever och skall leva, bevarat i ljus och tacksamt minne av miljoner människor. När han kände kallelsen att ställa sina krafter och sin förmåga till Röda-korslets förfogande var han elev vid Johannelunds missionsinstitut. När han så ställdes inför rektorn där, och denne framhöll för honom riskerna att gå ut i kriget och att det kunde gälla hans liv, svarade Lundström: "Ja, jag vet det! Jag är beredd därpå!" När han så tog farväl av sina kamrater vid skolan sade han till dem bland annat följande: "Det kan hända, att jag aldrig återkommer!" och "Det bästa ni kan få höra om mig är, att jag dött på min post!" Lugn och med tillförsikt gick han sin väg rakt fram, mot okända öden. Med stora bokstäver hade han skrivit på första sidan i sin dagbok de ord som han fann till visshet för sitt handlande: "Jag, Herren, vill följa dig, varthelst du går."

John Gunnar Lundström föddes den 20 maj 1911 i Arvidsjaur församling i Norrbottens län. 1933 blev han elev vid Johannelunds missionsinstitut. Nu låter vi hans vän och färdkamrat i Abessinienambulansen, doktor Frida Bothild Hylander, berätta om honom:

"Lundström framstod i kamratkretsen som ett föredöme. Ej alltid hade han varit det, ty för några år sedan tyckte han sitt ungdomsliv vara förfelat och dödade sitt samvete i dåliga kamraters sällskap, ej utan vikingalynne och bärsärkalater. Men han hade mött Gud och blivit en ny människa. Vikingalynnet hade han kvar men bärsärkalaterna lade han bort. Med givet hjältemod tog han upp kampen mot allt vad synd och orättfärdighet heter och blev så ett föredöme. Ehuru han var mannen i ledet, sätter jag honom som ett ideal för mitt eget liv.

Han dog också på sin post. När bombplanens oväder hade dragit förbi, sedan de fyra gånger bombarderat Svenska Röda-

korslets fältsjukhus vid Malka Dida, och vi gingo på upp-täcktsfärd i det upp- och nedvända lägret, bland sönderslag-na sängar och sönderslitna människor, bland trasiga tält och kaos och veklagn, så sökte vi först vår kamrat Gunnar Lundström. Någon sade sig nämligen hava sett, att han blödde ymnigt ur halsen och förmodade att halspulsådern hade blivit avskuren. Den bil, i vilken han suttit, var sönderslagen. Plåten på dörren var uppfläkt och hytten stod öppen. På sätet låg en uppslagen, blodig bibel och på golvet och i sätet voro stora blodpölar. Lundström påträffade man i det stora, på 380 ställen genomslagna operationstältet. Han satt där blek och utblödd i sanden och sökte stilla blödnigen med en handduk. Men för att uppmuntra kamraterna skrev han i sanden: "Gud är min frälsning!" När Gunnar Lundström reste ut till Afrika visste han säkerligen inte om, att han där hade någon fiende. Men om sådana skola kallas fiender, som sökte taga hans liv, så ställdes Gunnar Lundström även inför sina ovänner. Men det finns intet ord bevarat efter honom som säger, att han skulle varit bitter på dem, som togo hans liv. Ännu in i döden skrev han en papperslapp med orden: "Jag tackar Gud att jag fick bli den utvalde". Hans sönderskurva tunga tillät honom inte att tala, men av allt vad han skrev framgår, att han var en sann lärjunge till honom, som bad för "Vår Vender".

Trogna kamrater bäddade för Lundström och mig ovanpå lädorna i en av lastbilarna. Och sedan alla i flera timmar arbetat för att röja upp i lägret, amputera, sy och dela ut medicin m. m., satte tre av bilarna sig i rörelse för ett tungt och svårt återtag den 295 kilometer långa terrängvägen tillbaka till Nägälli. Vi väntade med kvällsflygmaskinerna ett nytt bombardemang. Men det kom inte förrän följande morgon. Men då hade Allander och Lundgren med förenade jätteansträngningar och tack vare rikliga reservdelar fått igång bilarna och hunnit in i djungelskogen på samma väg mot Nägälli.

På lastbilen lågo Lundström och jag sida vid sida och stönade vid varje gupp på den ojämna vägen. En infödd sjukvårdare satt hela tiden med Lundströms huvud i sitt knä, torkade svetten, kylde hans panna och underlättade hans läge. Ej en minut under den tid Lundström behövde honom lämnade han någon möda osparad att underlätta hans sista timmar. På kvällen av årets sista dag blevo stönandena vid min sida svagare och upphörde, bilarna stannades och vi kunde konstatera, att vår oförgätlige kamrat för alltid hade somnat ifrån plågorna. På nyårsdagen nådde vi Nägälli, och där blev ambulansens främste man, hölj i Röda Korslets fana, symbolen för hans självgivande liv och gärning, nedlagd i Afrikas jord. Efter begravningen kommo de svarta, "vildingarna", som många kalla dem, till mitt sjukläger och sade fulla av rörelse: "Nu förstå vi än bättre, att intet alla vita äro orättfärdiga. Nu älska vi svenskarna ännu mera, när vi sett dem blöda och dö för vårt land".

Så snart det senaste kriget var avslutat, de italienska inkräkterna fördrivna från Etiopien — som Abessinien numera skall kallas — och kejsar Haile Selassie I åter blivit regent i ett fritt land, vidtogs också förberedelser att där hugfästa Gunnar Lundströms minne. Dessa resulterade i att den förut nämnda minnesstenen över honom avtäcktes den 27 juli i år.

Gunnar Lundström föll för fosterlandet, sitt fädernesland Sverige till ära. Som hängiven Röda-korsman var hans fosterland hela världen och hans folk var mänskligheten.

Omkring ett 50-årsjubileum

Sommaren 1946, den 23 juli, var det alltså 50 år sedan 35 näsbor reste till Jerusalem för att där, i det land där Kristus själv en gång gick och förkunnade sin lära, leva och verka i kristen gemenskap och invänta den dag då de skulle få se "Människosonen komma i en sky, med stor makt och härlighet." I ärlig religiös övertygelse sålde de sina ägodelar i Nås och flyttade till Palestina, där alla förhållanden var så helt olika dem i deras fädernebygd.

Den svenska pressen ägnade detta femtioårsjubileum rätt stor uppmärksamhet. Särskilt då med referat av jubileumsfestligheterna i Nås söndagen den 21 juli. Näsvargen har försökt göra en kortfattad sammanfattning av dessa artiklar omkring jubileet. Många fler tidningar än de här nämnda har givetvis skrivit om denna händelse, nu i sommar.

GÖTEBORGS-TIDNINGEN hade söndagen den 21 juli en lång och intressant artikel under rubriken "Vi vandra uppåt till Sion, Guds härliga, himmelska stad!" Den var skriven av signaturen E. P. Av dalatidningarna hade DALA-DEMOKRATEN:s Nisse-Petter skrivit det pampigaste referatet om jubileumsfestligheterna. I stockholmstidningarna motsvaras detta referat av Josef Olivs i SVENSKA DAGBLADET.

VESTMANLANDS LANS TIDNING gav festarrangörerna en känga för att dans blandats in i jubileumsfestligheterna. De presenterade sitt referat på första sidan, under följande rubrik: "Jerusalemsfararna hyllades i Nås med Sankeysång, telegram och — dans." Detta referat avslutades med följande: — — — "Efter en konsert av regementsmusiken följde ett nytt intressant föredrag av adjunkt Lindeberg om Selma Lagerlöfs Jerusalem, och som avslutning sjöngs unisont Du gamla, du fria.

Sedan återstod endast dansen, som trädde med liv och lust till sena kvällen. Det var ju ingen risk — det stod ingenting om dans i telegrammet till Jerusalem."

Ur LANS TIDNINGEN DALPILEN saxa vi följande insändare, torsdagen den 25 juli:

Var det nödvändigt?

Femtioårsminnet av de trettiofem näsbornas Jerusalemsfärd firades i söndags i fädernas kyrka. Högtidligheten var, såsom också framgick av referaten i pressen, vacker och andaktsfylld. De frälsningsånger sjöngos, som de bortdragande stämde upp vid sin färd genom hembygden, tal hölls från predikstolen om deras framtida öde i det främmande landet, och en ståtlig prolog hade författats till deras minne.

Allt detta stämde sinnet till frid. Men medaljen hade en avigsida — och en mycket mörk sådan. Var det verkligen nödvändigt, att i samband med denna för många näsbor så betydelsefulla dag, som börjat så vackert och som stämde sinnena till andakt och eftertanke, var det, frågar jag, nödvändigt att avsluta dagen med dans. Jag och många andra här i Nås svarar ett obetingat nej på den frågan, och vi anser det närmast som upprörande, att man på detta sätt sökt slå slantar med hjälp av ett religiöst betonat minne.

Ingen, åtminstone inte nedskrivaren av dessa rader, vill förneka dem som så vilja att dansa. Men efter söndagens hög-

tidlighet borde arrangörerna haft så mycket respekt för det minne, som firats, att dansen strukits från programmet.

Upprörd näsbo.

Ur samma tidning saxa vi också kyrkoherde Elis Heimgårds vackra hyllningsdikt till Jerusalemsfararnas minne. Författaren själv föredrog densamma vid högtidligheten i kyrkan den 21 juli. Dagen efter återgavs den i LANS TIDNINGEN DALPILEN:

Så minnas vi dem . . .

De hade ett mål,
de sågo det klart,
det tedde sig för dem
så underbart,
och längtan blev närd
att kunna det nå.

De sökte ej lov,
ej människors pris,
de handlade rättframt
på dalavis
och följde det ljus
som Skriften dem gett.

De lögde en tro
så märklig och stark,
den spirat i urgammal
dalarnark,
nog växte den vill
men ärlig ändå.

De nådde sitt mål,
fast fjärran det låg,
ty tron gav dem styrka
och villig häg;
de prisade Gud
som mäktigt dem lett.

De offrade allt
men offrade lätt,
de visste sig så
hava handlat rätt
och vandrat den väg
som följer Guds bud.

Så minnas vi dem,
så kunna de stå
som märken för oss
på den väg vi gå,
besvärlig ibland
och backig och svår.

De länuade allt,
sin bygd och sitt land,
ty löste från varje
slags världens band
de ville i frid
få tjäna sin Gud.

Om tron brinner klar
och ärligt du gör
som samvetets röst
du i hjärtat hör,
då blir ingen väg
för lång och för svår.

De höllo ihop,
i endräkt de stod
och skänkte varandra
krafter och mod,
ty lång var den väg
de redde sig till.

Så bringar jag er,
ni näsbor, som for
och dikningens värld
ren länge bebör,
en hyllningens gård
på halvskeldag.

De gingo sin väg,
de vände ej om
och tvekade icke
när provet kom,
de gjorde likt den
som vet vad han vill,

Fast diktaren gett er
liv och gestalt,
vi näsbor förnimma
dock klart i allt
ert nåshjärta slå
med trofasta slag.

AB Näsindustrier

Fru Lisa Erikssons uttryckta önskan, i Näsvargens föregående nummer, om att det borde finnas mera industri i Näs, har inte förklingat ohörd. I Utankyrka reser nu A.-B. Näsindustrier sitt stora fabrikskomplex med sina torn och tinnar mot himlen, och inom kort tid är verksamheten där i full gång, och kommer då att dels inrikta sig på en storslagen export, dels och tillgodose ett länge känt behov inom den egna kommunen. Dessa industriföretag får inte förväxlas med det i detta fall jämförelsevis lilla företaget Näs Industri A.-B.

A.-B. Näsindustrier räknar med en arbetsstyrka på minst flerahundra femtiofyra personer och till företagets ledande man beslöts vid senaste bolagssammanträdet att kalla Herr Folke Olsén. Han är nämligen en faktor att räkna med, och hans skicklighet som företagsam ledare lär vara världsberömd i hela Europa, och endast överträffas av tre, hittills dels okända personer.

Bland de många verksamhetsgrenar som företaget skall ägna sig åt märkes först och främst en ny avlivningsmetod av loppor, uppfunnen av Dopp Ragnar Larsson. Den består av ett gråsalvblandat pulver, sammansatt av Erik Erstbjörs och

inneslutet i en bollspruta, samt en liten järnskal, smidd och svetsad av G. Olov Larsson och hans son Lars. Dessutom tillkommer en liten bit fjäder av smidigt stål. Dessa fjädrar levereras av Lars Samuel Larsson i Kvarnholm som ställt sig mycket välvilligt till förfogande. Detta med tanke på att han är Djurskyddsföreningens ledande kraft och ur denna synpunkt funnit Dopp Ragnars loppavlivningsmetod synnerligen behjärtansvärd och human, och i så hög grad avvikande från den av Herr G. L. Larsson rekommenderade, visserligen effektiva, men mycket brutala metod i detta fall. Enligt Dopp Ragnars metod tager man först loppan mellan höger tumme och pekfinger och lägger den försiktigt på rygg i järnskalen. Så tager man fjädern och kittlar henne försiktigt på magen. När hon då öppnar munnen för att skratta sprutar man in pulvret i hennes mun och detta gör att hon ögonblickligen drabbas av en smärtfri död.

Vidare kan bland annat nämnas den smakaktiga gummerringen, utarbetad av Karin Norström och Tekla Juhlin, samt översättningsluren, uppfunnen av Oskar Myhr, och översättningsglaset, uppfunnet av Tipers Erik Larsson. Idén till den smakaktiga gummerringen fick Karin Norström, när hon upptäckte att hennes man Ernst misslyckats med syltningen, som han en dag åtog sig att utföra medan Karin arbetade på posten. Detta misslyckande har nu givit till resultat att herrar Åkred⁴ Thoras och Gunnar Grandin från och med årsskiftet beslutat att tillhandahålla sina kunder frimärken och fraktsedlar med smaksatt gummering. Frimärkena upp till 20 öre komma att ha hallonsmak och för valörer från 25 öre och upp till 2 kronor blir det jordgubbsmak. På valörer över 2 kronor är smaken valfri. Fraktgodsfraktsedlarna komma att förses med apelsinsmak och ilgodsfraktsedlarna med ananassmak. På expressgodsfraktsedlarna är smaken valfri.

Översättningsluren fungerar på så sätt, att om man håller den för örat när man talar med en utlänning, så översätts hans språk automatiskt till svenska. Översättningsglaset bygger på samma system, men översätter inte ljud, utan endast skriven eller tryckt utländsk text, till svenska, om man ser genom detta glas när man läser sådan text.

Gynna Näsindustrier!

Vidi.

Goda råd — i all välmening

För den som är intresserad av vinterfiske är det många gånger svårt att få upp en vak mitt i kalla vintern när isen är som tjockast. Det är därför lämpligt att ordna på så sätt att man hugger upp denna vak tidigt på hösten när inte isen är så tjock.

Jont Gottfrid.

En plankbit av tillräcklig storlek och en hammare av lagom tyngd har visat sig vara det effektivaste vapnet mot flugor, loppor, löss och allehanda ohyra i såväl boningshus som ladugårdar och stall. Man tager ohyran en efter en och lägger den på blankbiten och slår ihjäl den med hammaren. Härigenom spar man in många onödiga utgifter för flugfångare och flugsmällor, vilka lätt torka och gå sönder.

Holpers Lars.

Om man vill ge återbud på någonting som man beställt så spar man porto, papper och kuvert om man sänder detta meddelande samtidigt med beställningen. T. ex. i mitt fall och liknande kan man ju göra på detta sätt:

Till Pennfabriken, Falun.

Härmed ber jag att Ni sänder mig 2 duss. pennor nr. 654 omgående.

Högaktningfullt

Nils Halfvarson.

P. S. Jag har nu sett att vi för närvarande har så mycket av dessa pennor så jag får härmed meddela Eder att Ni inte skall sända mig några sådana nu. D. S.

Med ylefodrade skoremnar håller man sig varm och torr om fötterna och förorsakar förkylningsbacillerna förtret.

Syster Aina.

Sagt någon gång

Kallbergspojarna, Matspers Eric och Sven.
Eric: — Ett tag add je så ömmä fötter, så je tald int källa, talöm söckor.

Sven: — Je sprang å va så anfädd, så tunga hängd utå som en släp.

Sven: — Hä va ett ister som va så gult som smör. Vi tog å bländ litå ti en smörbit så vi skull få tjänn om å va nån bismak — men å smakint bin ell nånting å å.

Peters Lasse: — Om å jing tä jör cement tä bära grus, då stoghå ti biggneslära — för ho å je.

Samtal på verkstan

— Konsul Johnson e en rik kår hä. Hän eg nästan hela Avesta å så så å an flera båter å.

— Ja, å så kanske han eg e ektja (eka) å — replikerade Tapp Per.

Nås hembygdskör omorganiseras

Nås Hembygdskör, som är större än de flesta hembygdskörer som är mindre här i Dalarna, skall nu omorganiseras enligt uppgifter från välunderrättade kretsar i Finnön. Nås-vargen har med anledning härav vänt sig till körens mångårige ledare, kantor Oliver Wallin och bett honom uttala sig i frågan. Kantor Wallin ville inte gå in så mycket på de olika detaljerna men gjorde i alla fall det medgivandet att kören är under omorganisering. Han meddelade vidare att den nya sammansättningen och dess sångframträdande bygger på en hittills okänd teori av fru Anna-Greta Rooth om folkvisans impulsiva karaktär. Den kan i korthet uttryckas på så sätt att den framhåller betydelsen av körsångens solosång och därför sjunger inte hela kören samtidigt ett stycke utan varje körmedlem, eller körmedlemsgrupp, sjunger en stump var för sig, och dessa stumpar får sedan sammansättas till en enda allnåsig symfoni.

Kantor Wallin ville inte göra några ytterligare avslöjanden, men vi har lyckats komma över en bok som Orr Jonas tappat, när han gått och övat sitt sångstycke vid Nugos stränder, och i denna bok står alla planer för körens omorganisering och sammansättning. Tyvärr här vi inte möjlighet att här återge hela boken, men vill vi i alla fall lämna våra läsare några uppgifter om vad som komma skall.

Längst till vänster i kören är Anna Frid placerad och hon svarar för inledningen genom att stämma upp: "Upp kamrater, upp till sång!" Just som hon så skall övergå till att sjunga Internationalen övertas hennes uppslag av doktor Silfwersvärd som leder Sjukstugans Samlade Körförbund vilka sjunger "Upp till kamp emot kvalet!" Anna Frid tar emellertid åter ton och sjunger med Allan och Helmer som solister "Till Österland vill jag fara." Lars E:son Jonth framträder med tre solosånger. Först sjunger han: "En gång uti min ungdom så älskade jag..." varefter han övergår till den tyska

soldatvisan: "Wir fahren nach Engeland" och avslutar med: "Först betog du mej, och sen bedrog du mej, och såna saker det glömmar man ej."

Så var det meningens att Elis Helmgård och Lassas Per Persson skulle sjunga en duettsång, ett tema med variationer av biskop Hans Erask berömda sigillsång "Härtill är jag nödd och tvungen". Det har emellertid vid senare undersökning visat sig, att detta kommit med i kören genom ett av Ingemar Berglund, av ren elakhet, dikterat förslag, och i stället sjunger herrar Rooth, Eirydh och Gustafsson "Nu ska ni vara, nu ska ni vara snälla!" och "Ingen rädder för vargen här!"

Bland övriga medverkande kan nämnas Wilhelm Jonsson i Tyna med sina åtta kattor. Till deras ackompanjemang sjunger han "Har du sett min lilla katt." Olle Söderlund sjunger: "Jag är den glade bagarn som tar mig fram med bak" och Grönbergs-Södermanska kvartetten sjunger: "Fjärilns vingar syns på Haga." Längst mot högra flygeln står Ernst W. Matsson och spelar munspel och något till vänster om honom knäpper Gunnar Tysk helt stillsamt på en cittra. De ackompanjerar Hjalmar Asp och Robert Persson som sjunger: "Handlande ä vi allihopa, allihopa, allihopa, du mä" — "och jag mä" infaller Fröjd vid Station, och försöker som vanligt att sälja en soffa eller en fåtöj. Han sjunger så till sist ur Wennerbergs "Gluntarne": "Nu tror jag det kan vara tid att tänka på refrängen, och efter dagens kiv och strid bege sig hem till sängen."

Den omorganiserade körens framträdande skall alltså börja med Frid och sluta med Fröjd, och detta är ju för övrigt idealet, också för all övrig samhällsverksamhet i vargarike, trots vassa klor och skarpa tänder.

F. L. H.

Får jag fråga redaktören?

Herr Redaktör!

Det är ett problem, som jag länge gått och grubblat på utan att finna någon lösning. Vilken politisk färg har Nås-vargen?
Vördsamt Bajer Ander.

Svar: Nås-vargen är organ för det Högerkommunistiska-bondeförbundssocialdemokratiska-folkpartiet i Nås. Det var ju för övrigt vårt parti som segrade i både kommunalfullmäktige- och kyrkofullmäktigevalet i år. Vi uppmana våra läsare att även vid kommande val stödja vårt parti, och rösta på oss.
Red.

Hör du, du Ingmar!

Je a hört att ä a vir frågan om att Dockberg skull a fått sparken i februari. Je tikt att både hän ä Jacob a skött kristisnämnda bra, ä att bätt två e rejälä kärer, men om ä a vir frågan om att Dockberg skull få sparken så fåå löv ligg nänting bakom, ä je vill att rättvisa skå fram!

Je a ällri frågå för.

Svar: Vi har undersökt detta fall och kan nu till frågeställarens och övrigas kännedom framlägga fakta. Förvaltare Dockberg ville inte ha sparken av det klara skälet att den inte var hans. Därför ordnade han så att den, den 19 februari,

Har en ny sekt bildats i Nås?

Nåsborna som enligt historien äro stora naturbarn och som sådana synnerligen lättpåverkade har åter dragit uppmärksamheten till sig, sin isolerade hemvist till trots.

Upphovet till den nya rörelsen torde vara professor Ingemar Storckpé, som f. n. står mitt uppe i en s. k. upplysningskampanj om kärleksbacillernas struktur, utbredning och verkan. Professor Storckpé brukar avsluta sina anföranden med att poängtera att kärleken måste söka sig nya vägar.

De spekulativa nåsborna har dragit konsekvenser ur detta uttalande som innebär en verklig fara för all normal och moralisk samlevnad.

Bl. a. har kyrkoherden i Nås fått uppleva hurusom två exerciskamrater uttalat en önskan att ingå äktenskap med varandra.

Medicinalstyrelsen överväger ett ingripande och Riksförbundet för sexuell upplysning har utsänt en expedition till platsen utrustad med skioptikonbilder och broschyrer.

Det kan emellertid misstänkas att Nås ej nås i brådskan men kampviljan är god gunås och segern skall nog nås till Nås fromma.

återställdes till rätte ägaren, Utby Lars Larsson i Skansbacken. Sparken hade på söndagskvällen försvunnit från ordenshuset och återfanns sedan utanför kristisnämndens lokaler.
Red.

En gåta

I livets hårda skola
på många gåtor jag funnit ett svar,
men hur mycket jag grubblat finns en
som står olöst kvar.

Den följer mig ständigt, jag tvingas
att grubbla och grubbla igen,
jag har sökt, jag har läst,
men jag står lika undrande än.

Jag sporde de unga, de kunde
ej ens min fråga förstå,
och de gav mig ej svaret,
de gamla, de silvergrå.

Men kanske en gång
bortom allting och allt,
skall jag slutligt förstå,
"vad livets mening var",
den svårlösta gåtan lydde så.

ERIC OHLSSON.

En gallupundersökning

Det har hörts yttrande om att Näs styrs av ett gubbvälde och att ungdomen har för litet att säga till om. Den vid årsskiftet avgående kommunalfullmäktigesammansättningen har en medelålder på över 52 år och 11 månader. Detta kan ju visserligen sägas vara fullvuxen ålder men detta så kallade gubbvälde beror nog inte främst på dessa så kallade gubbar. Skulden faller till största delen på ungdomen själv. Detta på grund av deras lilla intresse för samhällspolitiken och deras ovilja att personligen göra en insats i det politiska livet t. ex. genom att bruka sin rösträtt. Att avstå från att rösta med den motiveringen att "dom där gubbarna bestämmer i alla fall allting" och "jag är inte intresserad av politik" är föga rekommenderande. Politik är frågan om ett samhälles skötsel, hur barn och gamla skall hjälpas på bästa sätt, hur ungdomens studiemöjligheter skall underlättas, hur arbetstid och fritidssysselsättningar skall organiseras och hur samhällets tillgångar skall förvaltas. Allt detta frågor som angår alla. Steg för steg har det stora flertalet av svenska folket rätt kämpa sig fram till likställighet i fråga om medborgarrätt. Kampen har gällt att skapa ett samhälle där man och kvinna har samma möjligheter att göra sin röst gällande, oavsett ekonomisk ställning. Denna vår faders kamp förpliktar.

Näsvargen har gjort en liten gallupundersökning. Inför årets val tillfrågades i tredje valdistriktet — som är Näs sockens största — ungefär var fjärde pojke och var tredje flicka inom de tio yngsta rösträttsårsklasserna: "Ska Du rösta i år?" Frågan var på intet sätt en partifråga utan avsåg endast att försöka utröna det allmänna samhällsintresset hos dessa ungdomar i åldern 22—31 år. Här är resultatet:

Ja	46 %
Nej	20 %
Vet inte	34 %

Fördelat på flickor och pojkar blev det följande resultat:

	Flickor	Pojkar
Ja	28 %	64 %
Nej	20 %	20 %
Vet inte	52 %	16 %

Aktuell vargpolitik

Nyvalde kommunalordföranden, Eric Persson, planerar att på femtedag jul hålla ett föredrag i sockenstugan över ämnet: "Skola vi rätta oss efter paragraferna eller skola paragraferna rätta sig efter oss." Närmare tid för föredraget kommer senare att bestämmas.

Persson förklarar att han haft en Monark hos sig i flera år, och tagit så starkt intryck av detta samarbete, att han nu ämnar göra allt vad han kan för införandet av intresse för Monark i hos alla alla samhällslager. Han vill dock i likhet med Gustaf V inte krönas.

I Håvberget har en separatiströrelse startats av Ernst Magnusson som avser att skilja detta samhälle från Näs och göra det till en egen kommun. Per Andersson i Håvberget har förklarat sig ta avstånd från denna politik. Likaså Edvin Karlsson därstädes, som blivit vald till kommunalnämndens ordförande. Detta ger honom liknande rättigheter och skyldigheter som dem vicekonungen av Indien har.

STÖD RÖDA KORSET'S VERKSAMHET!

Arsavgiften är 2 kronor

ENDAST I KRONA OM ÅRET

kostar den intressanta och lärorika tidskriften
VART RÖDA KORS

GLÖM INT A

att julljusen bör tändas med SOLSTICKAN!

TUBERKULOSENS BEKÄMPANDE

hjälp Du till med om Du köper Svenska Nationalföreningens mot tuberkulos JUL- och NYÅRSMARKEN och sänder Dina telegram på LYXBLANKETT.

Ärade kunder och gynnare tillönskas

En god Jul 1946 och

Ett gott nytt år 1947

GOTTFRID ANDERSSON
Tel. 88

CAFÉ CENTRUM
(Viran L. Rosén)
Tel. 11

S. NILS ERIKSSONS BILSTATION
Tel. 69

TYSK ERIK ERIKSSON
Tel. 14

C. A. FORSBERGS SKOAFVÄR
Tel. 29

FRÖJDS MÖBELAFFÄR
Tel. 83

NILS HALFVARSON
Tel. 19

HJÄRPHOLNS PENSIONÄT
Tel. 31

KARL S. JOHANSSON
Tel. 91

ERNST M. LARSSON, LASTTRAFIK
Tel. 55

SIGNE LARSSONS DAMFRISERING
Tel. 40

FIRMA T. E. LARSSON
Tel. 15

T. P. LARSSON & Co
Tel. 24 & 98

ANNA LINDGREN
(Nederborgs Café)
Tel. 99

ALEX LINDHOLM
(Nås Bilskola)
Tel. 71

HOLGER LINDHOLMS LASTBILSTRAFIK
Tel. 53

AXEL MATSSON
Tel. 41 & 94

NASVARGEN

ERNST W. MATSSON
Tel. 81 & 1

T. ERIK MATSSONS BILSTATION
Tel. 38

NAS BEGRAVNINGSBYRÅ
Tel. 132

NAS JÄRN- & FÄRGHANDEL
(Robert Persson)
Tel. 77

NAS KONSUMTIONSFÖRENING
Tel. 84 & 44

A.-B. NAS SNICKERI
Tel. 17

NÄRSJÖ CEMENTVARUFABRIK
Tel. 52 & 85

OLSSONS & JOHANSSONS ~~ALFBI~~
Tel. 95

EINAR OLSSON
Tel. 45

ELNA OLSSON, "INGMARGÅRDEN"
Tel. 60.

ERIC PERSSONS CYKELVERKSTAD
Tel. 26

T. ISAK PERSSON
Tel. 73

ROSSEBAGERIET
(Valter Persson)
Tel. 90

SKANSBACKENS BAGERI
(Olle Söderlund)
Tel. 93

KARIN OCH ERIK SKOTTE
(Syateljé och Måleriverkstad)
Tel. 135

BRÖDERNA TYSKS FOTO
Tel. 92

ERNST TYSK
Tel. 39

PERSONALEN I NAS KONSUM

34
15

170
34

510

Två valser i Ribackor

Malaren och trubaduren Nisse blev så betagen i Ribackor och den skönhet där finns så hans poetiska ådra började ringa som en värflod och stämde vackra ord och toner fram ur hänglyra. Fru Anna-Creta Rooth hjälpte honom dock med att finna de vackra melodierna. Nisse har haft vänligheten ställa dessa sina verk till Näsvargens förfogande. Första gången allmänheten fick ta del av detta var på Vargloppets prisutdelning i ordenshuset den 17 februari i år. Sedan dess har framförallt "I Ribackors röda gränd" framförts på flera platser både i Sverige och Norge, särskilt av Ingegerd Eriksson.

I Ribackors röda gränd

Dikten om skönheten i Paris och Wien över världen är känd, men aldrig jag hört någon sjunga en sång om Ribackors timrade gränd. Och dock har den allt vad man skaldar om, av skönhet och romantik, här kan du se som i Gamla stan, i kyrkor och himlens flick. Se över slättens vida fält, i skuggan vid älven vakt har ställt, mot Membergets gröna tält från Ribackors röda gränd. Här kan du höra, när du går, Dalarnes eget hjärta slår, slår bland timrade husens vrår i Ribackors röda gränd.

Här gick vi båda en vinternatt och såg över kullar och vret och talade om, när almen blir grön bak Doppgårdens röda staket. Vid Ribackors stugor stannade vi, där månskuggan tätnade blå, och hörde trots pulsarnas brinnande gång, kyrktornets ur slå två.

Kysste jag dej, när klockan slog, helt utan lov, din mun, jag tog vinden sjungande sagor drog i Ribackors röda gränd. Dagarna kommo, nätter gick, skuggorna andra löften fick, andra läste din blåa blick, i Ribackors röda gränd.

*

Står de än kvar, dina röda hus på väg upp mot Skansbackens krön? Drömmer än unga i vinternatt att Doppgårdens alm är grön? Långtanssjukt hjärtat vill dra mej hän till malunen som aldrig blir grå. Men var jag söker och vad jag får, aldrig blir något som då.

Kysser nån dej i månens ljus, står nån med dej bland gamla hus, dansar din fot över vägens grus i Ribackors röda gränd? Minns du en kväll för länge sen? Vet då att vinden talar än, ropar som du. A, kom snart igen till Ribackors röda gränd.

Foto: Anders Eriksson, Dala-Järna

Flicka med hår som septembernatt

Tiden är ej för poeter, nej, dess ton är krass och hård, men jag kan ej låta bli att drömma på den käras gård. Mjuk och duvblå, som en smekning, faller skymningen kring oss, du därinne vid din lampa, jag här utanför, förstås. Kanske skall du aldrig ana, vad du i mitt hjärta väckt, somna lycklig på din kudde, sen du lampan din har släckt.

Refr:

Flicka med hår som septembernatt, där en majdag har dröjt sej kvar, jag väntar i kväll under Doppgårdens alm, att min längtan skall få något svar. Väntar att den, som min tanke är sänd, skall komma i Ribackors gränd. Kanske står du snart här vid den gamla alm som susar vår lyckas psalm.

Jag är inte någon Fröding eller någon stor person, jag är blott en vanlig pojke, som åt hjärtat har gett ton. Det är inte något konstigt, att jag här i väntan står, farfar hade gjort detsamma, om han sett ditt mörka hår. Susa, vind, i almens krona och lär henne längtans sång, dunket av min heta åder, för till hennes dröm, nån gång.

Refr:

Flicka med hår som septembernatt etc.